

заради това без сомнѣніе свѣдѣва, чи нова писаніе, което съдържава такива пророчества, то е Писаніе Божественно. Второ доказателство е свѣтостъ та на догматы те и на заповѣди те. За величество то Божіе и за тайни те на нашето спасеніе, толкози израдиш и високи говори св: Писаніе, щото превзхожда наши те сѣмни сили. св: Писаніе не иска ш насъ друго, освѣнь да принесамы Богопочтеніе оугодно Богѣ и прилично на разумни те твары. повелѣва оубо намъ да са кланамы Богѣ, “ Духомъ, и истиною, ,, и подтвърждава, какъ жертва пріятна Богѣ е “ Духъ сокрушенъ и смиренъ. ,, Такожде свѣти св и заповѣди те: понеже показвѣтъ на человекъ атъ най добри- атъ пѣтъ, чрезъ който може да достигне въ съвършенство то си. И повелѣвѣтъ намъ да любимъ Бога ш все сѣрдце и ш всичката си душа: и ближнаго не токму да не обиждамы, но всѣчески іоще въ нѣжда да му спомогамы: и това да правимъ, не токму на пріятельте си, но и на вразы те си: въ кратцѣ дарекъ не токму да не стрѣвамъ зло никому, но и въ сѣрдцето си да не го държимъ. Всі те христіански заповѣди во обще свѣтѣ всма съгласни и съ здраві- атъ разумъ: и нито са намира въ нѣкоя книга нравовченіе толикъ право и непорочно. Ико и да са съдържавѣтъ въ св: Писаніе догматы, кой то превзхождѣтъ наши- атъ сѣмъ, не трѣбва обаче да са чюдимъ на това: понеже, “ Непытанни съдбы Божіи, и неслѣдованни пѣтїе егѣ: кто но разумѣ сѣмъ Господенъ или кто совѣтникъ емъ въсть; ,, (Рим: ап. 33.) Тре-